Acatistul Sfintei marii muceniţe Varvara din Heliopolis (sau Barbara)

(4 decembrie)

Sfânta mare muceniţă Varvara din Heliopolis (sau Barbara) (4 decembrie):
https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-varvara

https://archive.org/details/sf.-varvara_202012

https://www.academia.edu/44741216/Sf%C3%A2nta_mare_muceni%C5%A3%C4%83_Varvara_din_Heliopolis_sau_Barbara_4_decembrie_

***

Sfânta mare muceniţă Varvara, din cetatea Heliopolis, a trăit în vremea împăratului Maximian (286-305). Tatăl său, Dioscor, o ţinea închisă într-un turn din pricina frumuseţii ei trupeşti. Varvara credea în Hristos, iar când a aflat tatăl său, care era păgân, a vrut să o omoare. Însă fata a reuşit să fugă în munţi, scăpând în chip minunat, după ce o stâncă s-a deschis pentru ca ea să treacă. După multe căutări, Dioscor a găsit-o şi a dat-o pe mâna chinuitorilor. Ocărând idolii şi mărturisindu-L pe Hristos, fericita a fost bătută cumplit, arsă cu foc, tăiată pe trup, lovită în cap cu toiege, dezbrăcată şi purtată aşa prin cetate, dar a fost păzită în chip minunat de Dumnezeu. Văzând chinurile sale, o tânără pe care o chema Iuliana a mărturisit şi ea că este creştină şi pentru aceasta a fost omorâtă cu sabia. Dioscor, tatăl Sfintei Varvara, era atât de împietrit de diavol, încât nu l-au impresionat chinurile fiicei sale. Fără ruşine, el însuşi i-a fost ucigaş, căci, luând-o, a dus-o la locul de tăiere, care era într-un munte înalt, şi acolo a omorât-o cu sabia. După ce a ucis-o pe fiica sa, pe Dioscor l-a ajuns pedeapsa lui Dumnezeu, căci a fost ucis de un trăsnet pe când cobora din munte.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Ţie, celei alese de Dumnezeu din neamul slujitorilor de idoli, şi chemată în limba sfântă ca să ajungi mireasa lui Hristos, noi, cei ce ne izbăvim prin tine din multe feluri de răutăţi şi neputinţe, cântări de mulţumire şi de laudă aducem ţie, sfântă şi întru tot lăudată mare muceniţă; iar tu având îndrăzneală către Domnul, din toate nevoile ne slobozeşte, ca neîncetat să cântăm ţie: ***Bucură-te, Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!***

Icosul 1

Curăţia cea cinstită şi întru tot iubită de îngeri, fără prihană păzind-o, cinstită Varvara, te-ai învrednicit a fi vieţuitoare împreună cu îngerii, cu care când cânţi în cer cântarea cea întreită lui Dumnezeu, auzi-ne şi pe noi care cântăm ţie pe pământ aceste cântări de laudă:
Bucură-te, ceea ce eşti mai înainte rânduită de la Dumnezeu Tatăl, a închipui patimile Fiului Său;
Bucură-te, ceea ce eşti chemată dintru întuneric la lumina cea adevărată a credinţei şi a darului, de Fiul lui Dumnezeu, care este Lumină din Lumină;
Bucură-te, ceea ce eşti sfinţită cu trupul şi cu sufletul de Preasfântul Duh, cel ce te-a chemat pe tine;
Bucură-te, că de întinăciunea trupului şi a sufletului te-ai păzit fără prihană;
Bucură-te, ceea ce te-ai logodit pe tine fecioară curată Mirelui Hristos cel născut din Fecioara Maria;
Bucură-te, ceea ce n-ai voit a cunoaşte pe logodnicul cel pământesc pentru că te-ai făgăduit Celui ceresc;
Bucură-te, crinul fecioriei care ai fost crescută în mijlocul spinilor idoleşti;
Bucură-te, floarea curăţiei care ai înflorit sus întru mărirea cea neveştejită;
Bucură-te, ceea ce te îndulceşti de bună mireasmă în grădina lui Hristos;
Bucură-te, ceea ce te mângâi acolo de vederea Celui mai frumos decât fiii omeneşti;

Bucură-te, ceea ce ai albit hainele tale pe pământ în sângele Mielului;
Bucură-te, ceea ce în cer în hora fecioarelor urmezi Mielului lui Dumnezeu;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!

Condacul 2

Văzându-se pe sine Sfânta Varvara aşezată de tatăl său într-un turn înalt, a cugetat întru sine a fi ridicată în cer de puterea lui Dumnezeu; şi punând într-u inima sa suire înţelegătoare, adică trecerea de la întuneric la Lumină, şi de la înşelăciunea idolească la Dumnezeu cel Adevărat, a cântat Lui: ***Aliluia!***

Icosul 2

Căutând Sfânta fecioară Varvara să înţeleagă ceea ce era de înţeles numai pentru însuşi Făcătorul a toată făptura, vorbea cu mintea sa, zicând: idolii cei întunecaţi cum ar putea să zidească luminătorii cei luminaţi ai cerului, spune-mi? La care prin psalmistul a răspuns aşa: toţi zeii neamurilor sunt demoni; iar Dumnezeu şi Domn, Unul este, care a făcut cerurile şi toată lumina lor. Deci, minunându-ne de mintea ta, înţeleaptă fecioară, grăim ţie unele ca acestea:
Bucură-te, ceea ce eşti cunoscătoare mai mult decât bătrânii slujitorilor idoleşti;
Bucură-te, ceea ce eşti mai înţeleaptă decât înţelepţii lumii acesteia;
Bucură-te, că Dumnezeu ţi-a dat ţie cele neştiute şi cele ascunse ale înţelepciunii Sale;
Bucură-te, că Însuşi Dumnezeu-Cuvântul te-a învăţat pe tine adevărata teologie;
Bucură-te, ceea ce cu mintea lui Hristos ai covârşit pe toţi cititorii în stele;
Bucură-te, ceea ce ai văzut cu adevărat crugul cel ceresc mai înainte decât aceia;
Bucură-te, că ai cunoscut în făptură ca într-o oglindă pe însuşi Făcătorul;
Bucură-te, că în luminătorii cei zidiţi ai văzut pe Lumina cea nezidită;
Bucură-te, că acum de faţă priveşti în cer lumina feţei lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce în chip de nepovestit te veseleşti de Lumina Lui;
Bucură-te, stea înţelegătoare, prin ale cărei raze faţa lui Dumnezeu luminat ca soarele se arată nouă;
Bucură-te, lună înţelegătoare, prin care noaptea rătăcirii se luminează ca ziua;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!

Condacul 3

Puterea Celui de sus a fost dată atunci Sfintei Varvara, ca şi oarecând de demult proorocului Iezechiel: faţă de diamant, puternică faţă de toţi închinătorii la idoli, ca să nu se teamă de faţa lor cea sălbatică, nici să se spăimânte de îngrozirea celui cumplit. Pentru aceea cu îndrăzneală strigă fecioara cea cu înţelepciune bărbătească: pe Treimea cea intru o Dumnezeire cinstesc şi Acesteia cu credinţă închinându-mă, grăiesc cu mare glas: ***Aliluia!***

Icosul 3

Având Sfânta Varvara înţelepciune dată ei de sus, a alergat către lucrătorii băii ce i se zidea şi, arătând lor taina Sfintei Treimi a poruncit să se facă trei ferestre în baie, zicând: de vreme ce închinătorii la idoli gură au şi nu grăiesc măririle lui Dumnezeu celui adevărat, măcar pereţii cei de piatră ai acestei băi cu aceste trei ferestre, ca prin trei guri să mărturisească pe Dumnezeul Unul în Sfânta Treime, Cel închinat şi slăvit de toată făptura. De aceea pentru înţelepciunea aceasta, Sfânta Varvara, primeşte unele ca acestea:

Bucură-te, ceea ce ai închipuit în baia cea cu trei ferestre taina Sfântului Botez, în numele Preasfintei Treimi;

Bucură-te, ceea ce te-ai spălat pe tine prin apa botezului şi a Duhului şi după aceea şi cu sângele tău cel mucenicesc;

Bucură-te, că prin trei ferestre ai gonit întunericul mulţimii de zei, cel potrivnic Sfintei Treimi;

Bucură-te, că prin trei ferestre ai văzut lumina Sfintei Treimi;

Bucură-te, că prin acele trei ferestre a privit spre tine Soarele dreptăţii, care a strălucit a treia zi din mormânt;

Bucură-te, că prin acelea a răsărit ţie de la Sfânta Treime zi de mântuire;

Bucură-te, ceea ce întotdeauna ai inima ta deschisă către Dumnezeu, Sfânta Treime;

Bucură-te, ceea ce tare ai închis firea ta înaintea celor trei războinici vrăjmaşi: împotriva trupului, a lumii şi a diavolului;

Bucură-te, că ai aşezat în sufletul tău trei ferestre înţelegătoare: a credinţei, a nădejdii şi a dragostei;

Bucură-te, că tu prin cele trei ferestre aproape de Dumnezeiasca Treime eşti, privind la Biserica trupului lui Hristos cea ridicată în trei zile;

Bucură-te, că ţie ţi s-au deschis cerurile de către trei ierarhi îngereşti;

Bucură-te, că pe tine locaşurile cele de sus ale Preasfintei Treimi cu bucurie te-au primit;

Bucură-te, Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!

Condacul 4

Vifor de urgie mare al tatălui tău, ce sufla cu îngrozire şi cu ucidere, s-a pornit asupra casei sufletului tău, Sfânta Varvara, dar n-a putut să-l clintească, pentru că era întemeiat pe piatra credinţei lui Hristos. Pe care, înţeleaptă fecioară, tu nemişcată stând, lui Hristos celui ce te întărea pe tine ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul 4

Graiuri nepovestite auzind tatăl tău Dioscor pentru Sfânta Treime, de la tine fiica cea înţeleaptă, ca o aspidă surdă şi-a astupat urechile sale; şi după asemănarea

şarpelui celui cu limba înveninată, cu sabie ascuţită s-a pornit ca să te ucidă; dar tu, Varvara, mireasa lui Hristos, urmând Mirelui tău Iisus, care a fugit de sabia lui Irod, ai fugit de sabia lui Dioscor, dorind să întorci intru dragoste părintească mânia inimii lui cea de fiară. Iar noi cu aceste cântări cinstim fuga ta cea cu înţelepciune:

Bucură-te, fericită, ceea ce ai fost izgonită din casa cea pământească pentru dreptate;

Bucură-te, cea îmbogăţită întru Dumnezeu, ceea ce te-ai lipsit de bogăţii pentru Hristos;

Bucură-te, că sărăcia ta este Împărăţia cerului;

Bucură-te, că ţi s-a gătit ţie comoara veşnicelor bunătăţi;

Bucură-te, mieluşea cuvântătoare, care ai scăpat de cumplita mânie a tiranului lup, alergând către Hristos, Păstorul cel bun;

Bucură-te, ceea ce ai intrat în staulul oilor celor de-a dreapta Lui;

Bucură-te, porumbiţă fără de răutate, care ai zburat de la pământescul corb sub acoperământul cerescului Vultur;

Bucură-te, ceea ce ai aflat ţie acoperământ bun sub acoperământul aripilor Lui;

Bucură-te, prea cinstită mireasă a Împăratului Ceresc, care ai fost gonită spre moarte de ocară de tatăl tău cel pământesc;

Bucură-te, ceea ce cu mărire eşti primită de Domnul Slavei cel fără de moarte;

Bucură-te, solitoarea vieţii care şi nouă de-a pururea ne doreşti asemenea;

Bucură-te, cea cu totul sârguitoare spre rugăciune pentru noi către Dumnezeu;

Bucură-te, Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!

Condacul 5

Stelei celei cu dumnezeiască mergere te-ai asemănat, Sfântă mare muceniţă Varvara, ca fugind dinaintea tatălui tău, cu taină l-ai povăţuit pe el spre calea cea dulce către Soarele dreptăţii Hristos-Dumnezeu, care a răsărit din Fecioară. Însă el, orb fiind cu ochii cei sufleteşti, îndată şi cu cei trupeşti, nu te vedea pe tine fugind înaintea sa, şi tu fugind prin muntele cel de piatră ce se desfăcuse din porunca lui Dumnezeu te-ai ascuns de la ochii lui într-o peşteră de piatră, ca din mijlocul pietrelor ca o pasăre să dai glas lui Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icosul 5

Văzându-te pe tine păstorii cei ce păşteau oile pe deasupra muntelui ascunzându-te în stâncă, se minunau zicând: această mielușită cuvântătoare, de ce lup fuge? Şi numaidecât iată Dioscor cel mai cumplit decât lupul alerga la munte; şi aflându-te pe tine acolo ascunsă, apucându-te de feciorescul tău păr, te trăgea pe cale aspră spre casa lui; pentru aceasta noi credincioşii te întâmpinăm cu laude ca acestea:

Bucură-te, ceea ce te-ai asemănat tânără în munţii Aromatelor;

Bucură-te, ceea ce ai iubit cele de sus mai mult decât cele de jos, punând suişurile întru inima ta;
Bucură-te, ceea ce ai scăpat din groapa cea pierzătoare a închinătorilor la idoli;
Bucură-te, ceea ce ai alergat la muntele închinării Sfintei Treimi;
Bucură-te, ceea ce ai trecut prin piatră fugind de urma celui cu inima de piatră;
Bucură-te, ceea ce ai aflat în mijlocul pietrelor pe Hristos, Piatra care te-a întărit pe tine;
Bucură-te, ceea ce ai intrat în peştera cea de piatră, ca să vezi pe Iisus, cel ce a fost pus în mormânt de piatră;
Bucură-te, ceea ce acum vezi pe Acela şezând pe Scaunul slavei;
Bucură-te, că perii capului tău sunt rupţi pe pământ pentru Hristos, cel care păzeşte şi perii capului omului ca să nu piară;
Bucură-te, că perii aceia număraţi sunt de Hristos spre încununarea ta în cer;
Bucură-te, ceea ce ţi-ai vopsit părul cu sângele tău ca şi cu nişte flori;
Bucură-te, că împletirea părului tău cel însângerat s-a întors intru cunună de aur;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!

Condacul 6

Râvnind propovăduitorilor purtătorilor de Dumnezeu apostoli ai lui Hristos, înaintea tiranilor ai propovăduit pe Hristos, Dumnezeul Adevărat; şi pentru Dânsul chinuri cumplite, adică ruperea cărnurilor, scrijelirea cu unghii de fier, vitejeşte ai răbdat, Sfânta Varvara. Şi în temniţă fiind închisă, într-ânsa ca într-o cămară pentru Hristos ai săltat, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 6

Hristos Domnul, care a strălucit în inima ta lumina cea adevărată a cunoştinţei de Dumnezeu, ca un Mire iubit al tău, la miezul nopţii a venit către tine, mireasa Sa cea fără prihană, şi cu dragoste te-a cercetat, tămăduindu-te de răni, şi cu strălucirea feţei Sale a veselit sufletul tău în chip de negrăit; iar pe noi credincioşii ne-a învăţat a cânta ţie unele ca acestea:
Bucură-te, ceea ce ai fost bătută fără milă pentru Hristos, Cel ce a răbdat bătaie;
Bucură-te, ceea ce ai bătut pe vrăjmaşul cel nevăzut prin răbdarea bătăilor;
Bucură-te, ceea ce ai purtat rănile Domnului tău pe trupul tău;
Bucură-te, ceea ce te-ai vindecat de toate rănile trupului tău prin Însuşi Domnul;
Bucură-te, că Însuşi Domnul, Lumina lumii, fiind tu în temniţă ţi S-a arătat;
Bucură-te, că Însuşi Domnul, Doctorul sufletelor şi al trupurilor, fiind tu bolnavă te-a cercetat;
Bucură-te, ceea ce prin temniţa cea pământească ai intrat luminată în cămara cea cerească;
Bucură-te, ceea ce din sângiuirile tale ai ţesut ţie haină de nuntă;

Bucură-te, că prin tine păcătoşii de multe răni se vindecă;
Bucură-te, că prin tine de toate bolile se însănătoşează cei ce te cheamă pe tine cu credinţă;
Bucură-te, dezlegătoare grabnică a celor încărcaţi de păcate;
Bucură-te, vindecarea cea bună a celor foarte răniţi;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!

Condacul 7

Vrând nebunul tiran să dobândească dorirea sa, s-a ispitit ca prin cuvinte amăgitoare să te întoarcă pe tine, Sfântă Varvara, de la Dumnezeul cel Adevărat către înşelăciunea idolilor; iar tu, ca o înţeleaptă fecioară, ai răspuns lui zicând: mai lesne vei face diamantul moale ca ceara, decât a mă întoarce pe mine de la Hristos Dumnezeul meu, că pe Dânsul împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, un Dumnezeu Adevărat Îl mărturisesc, Îl slăvesc, Îl laud şi cânt Lui: ***Aliluia!***

Icosul 7

Arătat-a cumplită mânie tiranul cel fără de omenie şi cu chipul de fiară, Sfântă mare muceniţă Varvara, când a poruncit să te spânzure pe lemn, şi cu unghii de fier să sfâşie trupul tău, şi cu făclii aprinse să ardă coastele tale, încă şi cu ciocan să te lovească peste cap; de răbdarea ta minunându-ne, cu bună cucernicie te fericim cu laude ca acestea:
Bucură-te, că pentru Hristos cel răstignit pe Cruce ai fost spânzurată pe lemn;
Bucură-te, că ai fost scrijelită peste coaste pentru Iisus cel împuns cu suliţa în coastă;
Bucură-te, că ai aprins în inima ta focul dragostei către Dumnezeu;
Bucură-te, că pentru Dânsul ai fost arsă cu făclii;
Bucură-te, ceea ce eşti întru răbdare mai tare decât diamantul;
Bucură-te, ceea ce eşti întru vitejie neclintită mai vârtos decât un turn de piatră;
Bucură-te, că prin bătaia cu ciocanul peste cap, cununa Împărăţiei ţi s-a lucrat;
Bucură-te, că prin acel ciocan s-a sfărâmat capul vrăjmaşului tău;
Bucură-te, că pentru Hristos ai pătimit pe pământ;
Bucură-te, că pentru Dânsul în cer eşti prea mărită;
Bucură-te, biruitoare tare a tuturor vrăjmaşilor noştri;
Bucură-te, ajutătoare grabnică la toate primejdiile noastre;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!

Condacul 8

Văzând pătimirea străină şi înfricoşătoare a Sfintei Varvara, Iuliana cea dreptcredincioasă între femei s-a mirat foarte, zicând: cum o fecioară tânără în trupul

său cel tinerel rabdă vitejeşte pentru Hristos chinuri ca acestea? Deci umplându-se de jale a plâns şi cu mulţumire a cântat lui Hristos Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Iisus S-a făcut pentru tine dulceaţa cea dulce, după care doreai cu tărie, Sfântă Varvara, că pentru dulceaţa Lui ai răbdat chinuri amare, zicând: paharul patimilor pe care mi l-a dat mie Mirele meu cel iubit, au nu-l voi bea? Pentru aceea şi tu însăţi te-ai arătat pahar, care varsă dulceaţă de minunate vindecări, tuturor celor ce grăiesc ţie aşa:

Bucură-te, ceea ce ai aruncat în iadul cel amar amărăciunea idolească;
Bucură-te, ceea ce ai iubit dulceaţa cea cerească a lui Iisus;
Bucură-te, năstrapa cea înţelegătoare care are întru sine mana, adică mâncarea celor ce fac voia lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce umpli de bunătăţi pe cei credincioşi;
Bucură-te, râul cel plin de apele darului lui Dumnezeu;
Bucură-te, izvorul cel ce izvorăşte izvoare de minuni;
Bucură-te, ceea ce ai zburat ca o albină din fumul cel urât mirositor al jertfelor idoleşti;
Bucură-te, ceea ce ai alergat cu dulceaţă la mirosul Mirelui Hristos cel cu bun miros;
Bucură-te, că rănile tale cele de peste tot trupul te-au făcut asemenea fagurelui;
Bucură-te, ceea ce cu picăturile sângelui tău, prea dulcelui Iisus te-ai făcut mult mai dulce decât mierea;
Bucură-te, că pomenirea ta s-a făcut prea dulce tuturor credincioşilor;
Bucură-te, că întru toată Biserica lui Hristos numele tău s-a făcut prea cinstit;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!

Condacul 9

Toată firea îngerească la vitejia ta cea cu multă bărbăţie, Sfântă şi nebiruită muceniţă Varvara, cu mare bucurie s-a bucurat; şi văzând pe vechiul vrăjmaş, pe domnul cel trufaş al întunericului, împreună cu toate cetele lui diavoleşti şi idoleşti ruşinat de tine, de o fecioară tânără, biruit şi aruncat sub picioarele tale, cu glas mare către Dumnezeu au cântat: ***Aliluia!***

Icosul 9

Ritorii cei pricepuţi la vorbire nu pot să spună cu limbile lor cele ritoriceşti durerea patimilor tale, o, Varvara, că în ce chip va putea spune cineva durerea ta când ţi s-au tăiat sânii? Sau cum va spune ruşinea fecioreştii tale feţe, când ai fost purtată goală prin toată cetatea de tiranii cei fără de lege? Deci de pătimirea aceasta şi de

ocara ce ţi s-a făcut, numai aducându-ne aminte, tremurăm şi cu umilinţă grăim aşa:
Bucură-te, mlădiţa cea bună a sădirii lui Hristos;
Bucură-te, viţa cea adevărată a viei lui Hristos;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se amândoi sânii, ca doi struguri întru cinste i-ai adus Domnului tău;
Bucură-te, că sângele tău din acei ciorchini a curs ca nişte vin de umilinţă;
Bucură-te, că pentru Hristos cel ce a fost dezgolit, şi tu de hainele tale ai fost dezbrăcată;
Bucură-te, că pentru Cel ce a fost purtat cu batjocură în Ierusalim, şi tu prin cetate spre batjocură ai fost purtată;
Bucură-te, ceea ce ai fost de îngeri îmbrăcată cu veşmânt luminat întru a ta goliciune;
Bucură-te, că Acela în chip nevăzut te-a acoperit de către ochii celor fără de ruşine;
Bucură-te, ceea ce ai fost privelişte îngerilor şi oamenilor;
Bucură-te, că şi însăşi tiranii s-au mirat de răbdarea ta;
Bucură-te, că Însuşi Domnul de sus a căutat spre patimile tale;
Bucură-te, că Însuşi Puitorul de nevoinţe a lăudat nevoinţele tale;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!

Condacul 10

Vrând să-ţi mântuieşti sufletul tău, n-ai purtat nici o grabă pentru toate cele ale trupului tău, Sfântă Varvara. Căci când a ieşit împotriva ta judecata spre tăierea cu sabie, tu sub sabie ascuţită ca sub o cunună frumoasă, cu bucurie mergând, lui Dumnezeu celui ce te-a întărit pe tine la lupta mucenicească, I-ai cântat cântare: ***Aliluia!***

Icosul 10

Mai împietrită decât zidurile cele de piatră a fost inima lui Dioscor, Sfântă Varvara, care s-a arătat pentru tine nu tată, ci tiran cumplit; că el dacă a auzit de judecarea ta spre moarte prin sabie, nu numai că n-a suferit pentru moartea ta, ci însuşi cu sabia sa la locul osândirii sfântul tău cap a tăiat. Şi aşa după cum a proorocit Domnul, ticălosul tată a dat pe fiica sa spre moarte. Deci întru acest fericit sfârşit al tău, primeşte de la noi cântarea aceasta:
Bucură-te, că pentru Hristos, capul Bisericii, sub sabie capul tău ţi-ai plecat;
Bucură-te, că pentru dragostea cea către cerescul şi iubitorul de oameni Părintele cel fără de moarte, de părintele pământesc stricăcios şi fără de omenie ai fost dată spre moarte;
Bucură-te, ceea ce ai săvârşit curgerea cea bună a călătoriei celei muceniceşti;

Bucură-te, ceea ce, cu priveghere până la moarte, ai păzit credinţa către Hristos logodnicul tău cel fără de moarte;
Bucură-te, ceea ce eşti încinsă cu putere de sus asupra războiului împotriva puterilor celor de dedesubt;
Bucură-te, ceea ce eşti îmbrăcată întru cele înalte cu mărire, purtătoare de biruinţă, de la biruitorul Hristos;
Bucură-te, ceea ce eşti încununată pe pământ cu arma buneivoiri a lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce eşti înfrumuseţată în cer, cu floarea nestricăciunii;
Bucură-te, podoaba şi lauda fecioarelor;
Bucură-te, frumuseţea şi bucuria mucenicilor;
Bucură-te, apărătoare tare a creştinilor;
Bucură-te, folositoarea credincioşilor;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!

Condacul 11

Cântarea noastră cea de laudă, de ar fi adusă de mulţime fără de număr, ştim că nu este din destul după vrednicie a te lăuda pe tine, sfântă şi întru tot lăudată muceniţă Varvara. Însă noi, mulţumiţi fiind pentru darurile lui Dumnezeu cele ce prin tine ni se dăruiesc nouă de ajuns, cu buze de mulţumire lăudăm pe Dumnezeu cel ce te-a prea mărit pe tine pentru faptele tale cele bune, zicând: ***Aliluia!***

Icosul 11

Făclie primitoare de lumină în sfeşnicul ceresc pusă înaintea tronului Sfintei Treimi, cu ochii minţii te vedem pe tine, Sfântă fecioară Varvara, de unde cu rugăciunile tale asemenea cu nişte raze luminezi negura nopţii păcatelor noastre şi ne povăţuieşti pe noi pe cărarea cea luminată a mântuirii. De aceea după datorie vrednică eşti a fi cinstită de noi cu chemări ca acestea:
Bucură-te, raza Luminii celei înţelegătoare, care te afli în lumina cea neîntunecată;
Bucură-te, smirna cea cu bun miros, care dai bună mireasmă Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, cădelniţă de aur care duci pentru noi tămâia rugăciunii către Dumnezeu;
Bucură-te, vas de mir neîmpuţinat de vindecări;
Bucură-te, comoară necheltuită a dumnezeieştilor daruri;
Bucură-te, paharul cel ce dregi bucurie din îndestularea casei lui Dumnezeu;
Bucură-te, vasul care primeşti dulceaţă tuturor bunătăţilor cereşti din plinirea lui Hristos;
Bucură-te, diamant ce ai împodobit inelul logodirii lui Hristos;
Bucură-te, cununa bunătăţii pe care o ţine Domnul în mână;
Bucură-te, că pe tine a aşezat Împăratul slavei, Domnul puterilor, mărire şi mare cuviinţă;

Bucură-te, că ţie ţi-a dăruit Împăratul împăraţilor, şi Domnul domnilor, Împărăţia şi domnia Sa;
Bucură-te, că prin chinurile tale pentru dreapta credinţă ai dobândit cununa măririi;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!

Condacul 12
Dar de la Dumnezeu s-a dat ţie, prea bună fecioară Varvara, a feri şi a păzi de boli năpraznice şi de moarte grabnică pe tot omul ce pomeneşte şi cinsteşte cu credinţă şi cu dragoste şi cu bună cucernicie cinstitele tale patimi. Pentru aceea de acel dar nu ne lipsi şi pe noi, ci sănătoşi fiind cu sufletul şi cu trupul, întru această viaţă de acum, şi în ceea ce va să fie, să cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 12
Lăudăm nevoinţele tale, cinstim patimile, mărim îndelungă răbdarea ta, fericim sfântul tău sfârşit, lăudăm bărbăţia ta cea nebiruită, ce s-a arătat în trupul tău cel neputincios, cu care te-ai prea mărit în cer şi pe pământ, Sfântă şi bună biruitoare, mare muceniţă Varvara; şi întru cinstea patimilor şi ale nevoinţelor tale cele purtătoare de biruinţă, grăim către tine acestea:
Bucură-te, ceea ce eşti primită cu dragoste de cetele îngereşti a petrece împreună cu ele;
Bucură-te, ceea ce eşti dusă cu bucurie în cămara cea cerească de cetele fecioreşti;
Bucură-te, ceea ce eşti petrecută de cetele muceniceşti cu cununa măririi în glas de bucurie;
Bucură-te, ceea ce pentru Domnul ai fost primită cu dragoste de toţi locuitorii cereşti;
Bucură-te, că plata ta multă este în ceruri;
Bucură-te, că bucuria ta este veşnică întru strălucirile Sfinţilor;
Bucură-te, ceea ce eşti nouă prea tare folositoare împotriva vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi;
Bucură-te, solitoarea bucuriei noastre şi a darului şi a măririi celei veşnice;
Bucură-te, vindecătoarea neputinţelor noastre celor trupeşti şi sufleteşti;
Bucură-te, ceea ce eşti câştigare a bunătăţilor celor pământeşti şi cereşti;
Bucură-te, că prin tine nădăjduim a fi păziţi de moartea cea fără de veste şi veşnică;
Bucură-te, că prin tine aşteptăm cu bună nădejde a câştiga viaţa cea veşnică;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!

Condacul 13 (de trei ori)
O, mult pătimitoare şi întru tot lăudată Sfântă mare muceniţă Varvara, primind rugăciunea noastră aceasta de acum, izbăveşte-ne pe noi de toate durerile sufleteşti

şi trupeşti şi de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi; iar cu solirile tale cele primite de Dumnezeu păzeşte-ne şi de chinurile cele veşnice, ca împreună cu tine în pământul celor vii să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Curăţia cea cinstită şi întru tot iubită de îngeri, fără prihană păzind-o, cinstită Varvara, te-ai învrednicit a fi vieţuitoare împreună cu îngerii, cu care când cânţi în cer cântarea cea întreită lui Dumnezeu, auzi-ne şi pe noi care cântăm ţie pe pământ aceste cântări de laudă:
Bucură-te, ceea ce eşti mai înainte rânduită de la Dumnezeu Tatăl, a închipui patimile Fiului Său;
Bucură-te, ceea ce eşti chemată dintru întuneric la lumina cea adevărată a credinţei şi a darului, de Fiul lui Dumnezeu, care este Lumină din Lumină;
Bucură-te, ceea ce eşti sfinţită cu trupul şi cu sufletul de Preasfântul Duh, cel ce te-a chemat pe tine;
Bucură-te, că de întinăciunea trupului şi a sufletului te-ai păzit fără prihană;
Bucură-te, ceea ce te-ai logodit pe tine fecioară curată Mirelui Hristos cel născut din Fecioara Maria;
Bucură-te, ceea ce n-ai voit a cunoaşte pe logodnicul cel pământesc pentru că te-ai făgăduit Celui ceresc;
Bucură-te, crinul fecioriei care ai fost crescută în mijlocul spinilor idoleşti;
Bucură-te, floarea curăţiei care ai înflorit sus întru mărirea cea neveştejită;
Bucură-te, ceea ce te îndulceşti de bună mireasmă în grădina lui Hristos;
Bucură-te, ceea ce te mângâi acolo de vederea Celui mai frumos decât fiii omeneşti;
Bucură-te, ceea ce ai albit hainele tale pe pământ în sângele Mielului;
Bucură-te, ceea ce în cer în hora fecioarelor urmezi Mielului lui Dumnezeu;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!

Condacul 1

Ţie, celei alese de Dumnezeu din neamul slujitorilor de idoli, şi chemată în limba sfântă ca să ajungi mireasa lui Hristos, noi, cei ce ne izbăvim prin tine din multe feluri de răutăţi şi neputinţe, cântări de mulţumire şi de laudă aducem ţie, sfântă şi întru tot lăudată mare muceniţă; iar tu având îndrăzneală către Domnul, din toate nevoile ne slobozeşte, ca neîncetat să cântăm ţie: ***Bucură-te, Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!***

După aceea zicem aceasta:

Rugăciune

Către tine ca la un adevărat izvor de vindecări şi grabnică tămăduitoare şi mult-minunată, Sfântă fecioară mare muceniţă Varvara, eu, ticălosul, scap, şi către sfântul tău chip cu nevoinţă căzând, mă rog: vezi rănile păcatelor mele cele de peste tot trupul meu; vezi neputinţa sufletului meu şi pe acesta cu obişnuita învăţătură a milosârdiei tale şi cu bună silinţă vindecă-l degrab.

Ia aminte la glasul rugăciunii mele, nu trece cu vederea suspinul ce aduc din ticăloasa mea inimă şi ascultă strigarea mea, ca ceea ce eşti singura mea scăpare, care ai închipuit prin trei ferestre pe Preasfânta cea de o fiinţă şi nedespărţită Treime în baia părintească ce ţi se zidea; pe Aceea roag-o pentru mine păcătosul şi netrebnicul robul tău, ca să mă miluiască acum şi în ziua morţii mele.

Închină-te Părintelui Ceresc, ca pe mine cel căzut sub povara păcatelor să mă ridice spre cuvântarea slavei Sale şi să mă îndrepteze ca totdeauna să am sus inima, să gândesc la cele de sus, iar nu la cele pământeşti.

Roagă pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care în temniţă ruga ta cea mucenicească a auzit, ca şi pe mine leneşul, cel ce şed în trândăvie ca într-o temniţă, degrab să mă întoarcă spre rugăciune şi spre alergarea la poruncile lui Dumnezeu; şi să-mi dea inimă ca să doresc a mă ruga neîncetat.

Cheamă şi pe Sfântul Duh, izvorul care te-a întărit pe tine, fecioară curată, la lupta muceniciei şi te-a acoperit de ruşine cu aripile Sale, ca şi mie ruşinatului şi necuratului să-mi zidească inimă curată şi duh drept să înnoiască întru cele dinlăuntru ale mele; şi mai vârtos să mă cheme şi să-mi dea osârdie, ca să mă nevoiesc în viaţă curată şi să mă întărească spre facerea faptelor bune.

Cred, Sfântă mare muceniţă Varvara, că la toate acestea poţi să-mi ajuţi mie, şi de vei vrea, puternică eşti să mijloceşti la Sfânta Treime ca ceea ce ai proslăvit pe Dumnezeu întru mădularele tale cele muceniceşti. Şi ştiu, sfântă fecioară, că nimic nu este cu neputinţă ţie, de aceea nu trece cu vederea lacrimile şi suspinurile mele. Pentru aceasta cad către cinstita raclă a Sfintelor tale moaşte cele făcătoare de minuni, şi ţie, celei ce petreci în cer cu sufletul, mă închin, îndrăznind prin rugăciuni a grăi, ca să fie urechile tale luând-aminte la glasul rugăciunii mele; trupul tău cel mult chinuit să tămăduiască patimile cele multe ale sufletului şi ale trupului meu; capul tău cel plecat sabiei să dea capului meu apa curăţiei păcatelor; părul tău cel rupt fără milă să mă lege de dragostea lui Dumnezeu; buzele tale cele cinstite să împiedice gura mea de a grăi în deşert şi să o deschidă ca să vestească totdeauna lauda Domnului; ochii tăi cei ce văd Lumina Treimii să vadă şi a mea bună dorire, ca şi eu să-mi întorc ochii mei ca să nu vadă deşertăciuni, ci totdeauna să caut spre fericirea cea cerească; mâna ta cea tăiată să mă scrie în Cartea vieţii şi să mă învrednicească ca totdeauna să ridic mâinile către Cel de sus şi să nu împletesc cu dânsele înşelăciuni; sânii tăi, cei tăiaţi fără milă, să-mi fie mie turn tare în faţa vrăjmaşului; picioarele tale, cele ca nişte făclii luminoase, degrab alergând către Mirele ceresc în cămara cea dumnezeiască, să mă facă ca şi cu picioarele mele să călătoresc către tot lucrul bun, ca Legea Domnului să fie făclie picioarelor mele şi lumină cărărilor mele.

Rănile tale să mă slobozească din rănile păcatelor; sângele tău, cel ce de multe ori în chinuri s-a vărsat, să cureţe sufletul şi trupul meu de toată spurcăciunea; moartea ta să nu-mi dea mie să mor fără de spovedanie şi fără de pocăinţă, căci în fiecare facere de bine eşti prea mărită, şi mai vârtos întru aceasta, că tot cel ce are nădejde la tine şi pururea te cheamă spre ajutor, de moartea cea grabnică scapă; de care şi pe mine ticălosul mă izbăveşte fecioară curată, mare muceniţă Varvara; şi cu rugăciunile tale cele întru tot puternice învredniceşte-mă a sta de-a dreapta lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, şi să aud glasul ce va zice: "Slugă bună şi credincioasă, intră întru bucuria Domnului tău". Amin.

Imnografie

Troparul Sfintei mari muceniţe Varvara: Pe Sfânta mare muceniţă Varvara să o cinstim; că a sfărâmat cursele vrăjmaşului şi ca o vrăbioară s-a izbăvit dintr-însele, cu ajutorul armei crucii, prea cinstita.

Condacul Sfintei mari muceniţe Varvara: Lui Hristos, celui în Treime cu evlavie lăudat, urmându-i tu, purtătoare de biruinţă, ai nimicit templele idolilor; şi luptând în mijlocul locului de pătimire, Sfântă muceniţă Varvara, nu te-ai temut de ameninţările tiranilor, ceea ce ai avut îndrăznire bărbătească, cu glas mare cântând pururea: cinstesc Preasfânta Treime, Dumnezeirea cea Una.

Sfînta Mare Muceniță Varvara, 4 decembrie

Stihirile Sfintei Varvara glas 2 *Când de pe lemn*

C ând vă zu u în pri ve e li iş tea în fri co şă toa re a
chi i nu ri lo or pe Var va a ra pe slă vi ta mu ce ni
ţă chi nu i tă cu u bă ă tăi şi sfâ şi in du u i se
tot tru u pul cu chi nuri fe lu ri i te fe ri ci ta Iu
li a ni cu la crimi a a stri gat Cu vân tu u le al lui Dum
ne zeu în vred ni ceş te mă să am par te de a cum
cu a ceas ta Iu bi to ru le de oa a meni

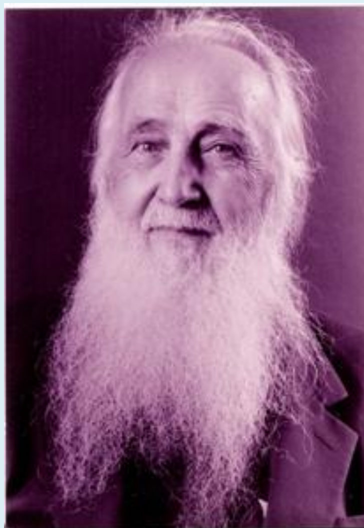
U un si in gu ur cu u get a vând cu a de vă rat pen tru
drea ap ta cins ti re de Dum ne zeu sfin te le Var va a ra a
şi Iu li i a a ni s-au lup tat cu vrăj ma a şul şi de plin
bi ru i in du-l s-au în vred ni cit de sla va de la Do om nul Hris
tos de a tu u un cea ni mi cind în tru to o tul boa
la pier ză toa re lor pa timi vin de căr i dă ru ie esc cre din cio
şi lor

C â ând îm po tri i va a ta s-a ho tă rât moar tea cea du ul
ce prea cins ti tă mu ce ni i ţă Var va a ra a ler ga rea
ai sfâr şi it bu cu râ ân du u te jun ghi a tă ai fost de mâi
ni le ce le fă ră de le e ge a le ne le giu i tu lui tău
pă ri in te şi i te-ai a dus pri no os lui Hris to os Dum ne
zeu de a tu u un cea îm pre u nă cu fe cioa re le în ţe
le ep te vezi a Mi i re lui tău Hris tos stră lu ci re cu
a de vă ra at bu cu rân du te

Exapostilaria Sfintei Varvara glas 3 *Cu Duhul în Biserică*

D a rul tă mă du i i i ri lo o o o o o or
de la Dom nul pri min du-l Var va ra prea slă vi i i tă
ă ă ă ă ă ă pe Dum ne zeu Îl roa gă pe Stă
pâ â nul tu u tu ror să tă mă du ias că bo o
li i le ce lor ce vin la ti ne cu cre di i i in ţă
ă ă ă ă ă ă şi pe toţi să-i iz bă veas că de e
ne e voi de ne pu tin ţe vă tă ă mă toa a re
şi de bo li le su u fle e teşti

Părintele Vasile Vasilache - Predică la Sfânta marea muceniţă Varvara

Fraţi creştini, de nenumărate ori greşesc copiii faţă de părinţi, fie din neştiinţă, fie din reaua îndrumare pe care o au, sau din puţinătatea lor de a pricepe înţelepciunea vieţii...

E drept însă că şi unii părinţi, cu toate că îi îmbrăţişează pe copiii lor cu toată iubirea, totuşi greşesc faţă de propriii lor fii. Şi greşesc părinţii când ei nu sunt creştini, şi ori de câte ori le doresc copiilor lor ceea ce este oprit de credinţă. Căci întunecaţi fiind sufleteşte, ajung să îndemne chiar ei la păcat şi la toată fărădelegea pe propriii lor fii.

Şi aşa, păcatul din păcat născându-se, avem apoi acele dealuri înzăpezite de răceală dintre părinţi şi copii, care de multe ori se înalţă ca şi un munte între ei. Şi cine altcineva a cultivat ambiţia pătimaşă, mândria şi ura faţă de alţii, decât acei care astăzi suferă atât de mult? De aceea Sfântul Apostol Pavel şi spune: ***"Iar voi, părinţilor, nu întărâtaţi la mânie pe copiii voştri, ci-i creşteţi în învăţătura şi povaţa Domnului".*** (Efeseni VI, 4). Căci ***învăţătura creştină e aceea care sădeşte virtuţi şi împodobeşte cu veşnicia sufletului pe copii. Şi cine a reuşit să înzestreze pe un copil cu astfel de comori cereşti, apoi i-a dat de moştenire nu numai pământul, ci şi cerul.***

De aceea, câtă mâhnire e pentru Dumnezeu în ceruri când vede că sunt şi părinţi de aceia care nu numai că nu se îngrijesc de fericirea adevărată a propriilor lor copii, dar chiar când văd că altcineva aruncă în sufletul lor sământa cea bună, apoi se reped asupra lor cu mânie, şi ca o pasăre de pradă, culeg acea sământă ca nu care

cumva să încolţească. Şi faţă de aceşti părinţi haini, se şi îndreaptă povaţa cea dumnezeiască a Sfântului apostol Pavel: ***"Părinţilor, nu urgisiţi în mânie pe copiii voştri"...*** (Colos. III, 21).

Pentru a se vedea însă, fraţilor, şi mai bine cum greşesc părinţii care nu sunt creştini faţă de copiii lor, voi istorisi viaţa Sfintei marei muceniţe Varvara, pe care sfânta noastră Biserică o prăznuieşte în ziua de 4 decemvrie, în fiecare an.

Fraţi creştini, Sfânta Varvara a fost fiica unui mare proprietar de pământ din Eliopolis, care a trăit pe vremea păgânului împărat Maximian. Tatăl ei, Dioscur, era un mare iubitor şi închinător la idoli. Şi această credinţă păgânească vroia el cu tot dinadinsul să o sădească şi în sufletul unicei sale fiice, Varvara. Încântat de frumuseţea ei cu adevărat răpitoare, gândi el să o crească departe de lume, într-un castel anume zidit pe stâlpii unei stânci, de pe care se putea avea o minunată privelişte. Şi aşa fiind departe de oameni, dar aproape de frumuseţile naturii, socotea păgânul părinte că a lui copilă va dobândi o educaţie naturală de la firea cea necuvântătoare. Frumuseţile naturii îşi vor revărsa în suflet acele atitudini de viaţă care izvorăsc din marea iubire de natură. Dar iată că ea, ***"acolo petrecând şi despre tulburările cele dinafară liniştindu-se, au pornit întru sine gânduri cinstitoare de Dumnezeu şi pe acestea le lucra şi le hrănea. Căci ştie liniştea a se face maica cugetelor celor subţiri şi prea mult isteţe"...*** (Vieţile Sfinţilor de Neamţ, p. 31).

Într-adevăr, văzând ea măreţia naturii şi frumuseţea cu care se înveştmântează ea, uşor îi veni să se înalţe cu gândul la Acel cineva care e urzitorul a toate. Iar acest gând luminat născu dorinţa să-l cunoască şi să-l şi iubească, ca pe unul ce e Părintele tuturor, puternic în voinţa şi luminat în cuvânt.

Şi aşa, pe când ea creştea în curăţenie de viaţă şi bogăţie de gânduri înalte, tatăl ei veni să-i vorbească de măritiş, arătându-i multele poftiri a nenumăraţi tineri. Dar tânăra şi înţeleapta Varvara, ştiind necredinţa tatălui ei şi a celor ce o cereau, iar ea dorind să nu se "întineze în noroiul cel elinesc" al păgânei credinţe, răspunse în chip hotărât că nu doreşte aşa ceva, ea aflându-şi mulţămirea în traiul ei de singurătate.

Chibzuindu-se în sine tatăl ei, că fiica sa a ajuns la aceasta din vina sa de a o fi crescut cu totul izolată de viaţa lumii, nu mai stărui în acest îndemn de a se mărita, ci se hotărî să schimbe felul ei de viaţă. Şi îndată îi şi dădu toată libertatea de a trăi în lume şi cu lumea, că astfel, socotea el, să o facă să poftească cele ale lumii. Şi ceva mai mult, el se hotărî să plece într-o lungă călătorie, iar pe fiica sa să o lase ca

stăpână a casei. În lipsa sa, hotărî să se zidească o cameră de baie foarte luxoasă, având după dorinţa sa şi două ferestre spre miazăzi.

Dar iată că aceea care a ştiut să folosească în bine singurătatea şi liniştea, se dovedi înţeleaptă şi în lume. Căci ea, stăruind cu întrebările ei cu privire la Ziditorul a toate, află de la lume cele ce trebuie să le ştie un creştin. Şi aşa, chemând pe un preot creştin, a aflat credinţa cea adevărată şi s-a şi luminat prin Taina Sfântului Botez. De-acum ea însăşi ajunsese să povăţuiască în cele ale credinţei pe casnicii ei. Zidarilor le-a spus să facă nu două, ci trei ferestre la baie, în numele Sfintei Treimi, prin care se revarsă viaţa şi lumina.

Nu după mult timp însă, întorcându-se tatăl ei, şi văzând că nu i s-a împlinit porunca, s-a aprins de mânie pe acei lucrători, dar ei arătând pricina, cu uşurinţă au îndepărtat de la ei flacăra urgiei. Întrebând-o însă, cu fulgere de săgeţi în ochi, pe fiica sa Varvara, pentru care pricini a dat poruncă să se facă trei ferestre, ***ea îi răspunse cu blândeţe şi nevinovăţie că aceasta s-a făcut în cinstea Sfintei Treimi, Dumnezeirea cea adevărată... Iar pentru a-l potoli şi mai mult, ea îi mărturisi credinţa cea sfântă a lui Hristos Domnul, prin care tot omul se izbăveşte de toată răutatea şi se înveştmântează cu lumină şi nevinovăţie...***

Dar, vai,***"ochii sufletului rănindu-se şi cu tăria necredinţei şi mai mult întunecându-se, plin de nebunie şi fierbând de mânie, scoţând paloşul s-a pornit întunecatul să junghie pe fiica cea una născută, ieşind din hotarele bunei credinţe şi dintr-ale firii, pentru că i s-a arătat lui calea vieţii"...*** (idem).

Îngrozită de sălbăticia sufletească a tatălui ei, tânăra Varvara fugi în munţi. Şi pe când nebunul ei tată o alungă gata s-o prindă, iată că o minune dumnezeiască făcu să se despice o stâncă, prin care ea pătrunse în tainele muntelui, şi apoi aceasta se uni la loc, aşa că ucigaşul tată pierzându-i urma, multe zile o caută apoi prin munte, până ce a aflat-o. E drept că de data aceasta cu mânia mai potolită, căci nu a omorât-o, ci a bătut-o şi a schingiuit-o grozav, pentru a-i scoate mărturisirea că se leapădă de credinţa cea creştinească. Dar văzând el că nici prin foamete, nici prin alte chinuri nu o poate întoarce la credinţa cea idolească, se duse la Martinian, ispravnicul ţinutului, istorisindu-i toate cele întâmplate şi rugându-l să folosească el orice mijloc numai şi numai ca fiica lui să fie iarăşi păgână.

Acest necredincios ispravnic, rănit în sufletul lui de frumuseţea Varvarei, caută ca prin diferite momeli să o atragă la credinţa tatani-su, căci totdeauna aşa vine diavolul, cu ispite pline de plăceri. Văzând însă că nu se lăsă biruită de acestea, păgânul hotărî să o bată, dar ea indură şi aceasta, apărându-şi credinţa. Când trecu

la schingiuire, hotărârea ei fu şi mai neclintită, chiar în batjocură de a o purta pe uliţele oraşului, dezbrăcată. Înfrântă ziua, ea primea tămăduiri miraculoase noaptea de la Dumnezeu din ceruri. Dar în cele din urmă, păgâneasca conducere, căutând ca şi prin ciopârţiri ale corpului ei s-o facă să se lepede de credinţă, nu reuşi decât să o facă şi mai fanatică în luminoasa ei hotărâre de a urma pe Dumnezeu, iar nu pe nişte oameni sălbăticiţi prin credinţe greşite şi păcate...

Toate acestea văzându-le tatăl ei, care se înfăţişa mai rău decât o fiară faţă de puii ei, turbat de mânie că acuma ea e şi cu trupul desfigurată, scoase paloşul şi cu o mânie nebună, taie capul fiicei sale. Şi aşa se împliniră şi aici cele ce s-au povestit în Scriptură cu privire la răutatea oamenilor: ***"Va da la moarte tată pre fiu"...*** (Mat. X, 21).

Şi pe când acest nemilos tată se pogora spre cetate de la locul uciderii, ne spune istoria sfântă că un fulger din cer, coborându-se pe el, l-a mistuit în flăcări...

O, cât de grozavă e răutatea! Prin ea de multe ori se sfârşesc în dureri adevărul, binele şi idealul pentru hotarele înguste ale acestei vieţi pământeşti, pentru a străluci şi mai mult în veşnicia cea nemărginită, dar şi răutatea piere ca o umbră neagră, mistuită fiind de-acum şi până în eternitate în flăcările usturătoare ale răului însuşi...

Fraţi creştini, e în tradiţia poporului român ca în ziua de Sfânta Varvara, părinţii să însemneze, pe frunte şi pe faţă, pe copiii lor cu semnul sfintei Cruci, având degetul muiat în miere.

Ce creştinească şi simbolică însemnare are această sfântă tradiţie? Ce taină minunată plină de înţelepciune creştină se cuprinde în acest strămoşesc obicei? În el se poate vedea râvna poporului român de a trăi şi de a împlini voia lui Dumnezeu, iar nu pe aceea a păgânului tată al Sfintei Varvara.

Părinţii noştri făcând semnul sfintei Cruci pe feţele copiilor, le arăta că dorinţa lor e ca ei să fie creştini. Şi crucea făcându-o cu miere, mărturisesc ei acuma prin aceasta copiilor lor, dulceaţa învăţăturii lui Hristos. Iar prin degetul lor înmuiat în miere, se vădeşte bunătatea credinţei creştine care ne vine prin părinţii noştri.

Fraţilor, la această cale cerească să se întoarcă omenirea toată. Căci numai când părinţii sunt creştini, ei nu greşesc niciodată faţă de copiii lor.

Părinţilor, ştiu că vă iubiţi copiii, dar căutaţi şi-i iubiţi în lumina lui Hristos, şi-i creşteţi în adevărul credinţei, pentru ca şi ei şi voi şi omenirea toată să poată vieţui în pace şi fericire în împărăţia cea veşnică a iubirii lui Dumnezeu. Amin.

(Părintele Vasile Vasilache - fost predicator al Catedralei patriarhale în perioada 1940-1944)

Bucură-te Varvara, mireasa cea prea înţeleaptă a lui Hristos!